

ΜΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΟΥ ΤΑΡΑΞΕ ΤΑ ΝΕΡΑ & ΔΕΝ ΤΙΣ ΕΠΕΤΡΕΨΑΝ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

Είναι αλήθεια ότι οι απεργιακές κινητοποιήσεις στον κλάδο, ιστορικά από την δεκαετία του 1980, ιδιαίτερα όταν κλιμακώνονται πέρα από τις εθιμοτυπικές 24ωρες ή 48ωρες αποκτούν δυναμική και ξεφεύγουν από τα χέρια αυτών που την διαχειρίζονται, προσλαμβάνοντας χαρακτηριστικά σύγκρουσης σε περιεχόμενο και μορφές. Άλλο τόσο είναι αλήθεια ότι πέρα από 2-3 περιπτώσεις οι πολυήμερες κινητοποιήσεις του κλάδου, δεν είχαν τα αποτελέσματα που θέλαμε γιατί συνάντησαν την βία, τον αυταρχισμό, την πυγμή της «ανεξάρτητης» δικαιοσύνης και το μέτρο της επιστράτευσης για να μπορέσουν να σπάσουν την αποφασιστικότητα του κλάδου.

Απεργίες πραγματοποιούνται κάθε χρόνο(24ωρες-48ωρες) και τα αποτελέσματα τους είναι γνωστά: αφορούν την αύξηση 10-30 ευρώ σε κάποιο επίδομα, χωρίς και αυτό να υποτιμάται, παρά του ότι δεν αντιστρατεύονται την πολιτική των κυβερνήσεων.

Οι απεργίες που έβαλαν στόχους και αιτήματα που έρχονταν σε πλήρη αντίθεση με την εκάστοτε κυβερνητική πολιτική και απέκτησαν μορφές σύγκρουσης, ήταν αυτές που είχαν και μεγάλα ποσοστά συμμετοχής και ενεργητικής δράσης της πλειοψηφίας των συναδέλφων μας.

Παραδείγματα τέτοια υπάρχουν πολλά , το 1983, το 1985, τον Δεκέμβρη του 1986(12 ημέρες), το 1989 και 1990(10 ημέρες), το 1992(24 μέρες απεργία), με πιο πρόσφατες το 2003(11 ημέρες) και την 10ήμερη απεργία που έληξε τις 14 Απρίλη του 2006.

Το κοινό χαρακτηριστικό αυτών των απεργιών, ήταν τα αιτήματα, όπως των ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΝ, της ΕΝΤΑΞΗΣ στα ΒΑΡΕΑ(Των ιδιωτικού δικαίου), της Μείωσης των ωρών εργασίας, του ασφαλιστικού.

ΟΙ πολυήμερες απεργίες του '84 και του '86, έφεραν σαν αποτέλεσμα 2 νόμους για την μονιμοποίηση των εκτάκτων (1476/84- 1735/86) και την συνταξιοδότηση στα 58 χρόνια των εργαζόμενων με σχέση εργασίας Ι.Δ. στην καθαριότητα -οικοδομικές εργασίες. Οι απεργίες 89-90 έφεραν νέο νόμο για τις μονιμοποιήσεις και οι απεργίες του 2003 και 2006 έφεραν πιο κοντά την επίλυση της ένταξης στα Βαρέα των με σχέση εργασίας Δημοσίου Δικαίου. Μάλιστα η απεργία του 2003 απέτρεψε και την ψήφιση νέου κώδικα που εκχωρούσε τα πάντα στις Δημοτικές επιχειρήσεις.

Η εμπειρία που μεταφέρεται από χρόνο σε χρόνο, αφήνει τα δικά της σημάδια στους εργαζόμενους του κλάδου και αποτελεί μια μεγάλη παρακαταθήκη για το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Με αφορμή την πρόσφατη κινητοποίηση του κλάδου, θα θέλαμε να καταθέσουμε κάποιες εκτιμήσεις και σκέψεις για το ξεκίνημα της, την εξέλιξη της, τα αιτήματα της και την κατάληξη της, όχι για ιστορικούς λόγους , αλλά για να συμβάλουμε με τα συμπεράσματα μας στην από δω και πέρα απαραίτητη δράση του κλάδου για την ολοκλήρωση των στόχων της κινητοποίησης μας.

ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ Η ΑΠΕΡΓΙΑ

Αμέσως μετά την 24ωρη Πανελλαδική πανεργατική απεργία της 15 ΜΑΡΤΗ, η Ε.Ε. της Ομοσπονδίας συνεδρίασε 16 Μάρτη και αποφάσισε την προκήρυξη μιας 48ωρης απεργίας, που την προσδιόρισε για τις αρχές ΑΠΡΙΛΗ(5-6/4/06). Απεργία που δεν ψήφισαν οι δυνάμεις της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ. Οι μεν της ΔΑΚΕ γιατί ήθελαν μόνο μια απεργία προβολής των αιτημάτων μας, χωρίς διεκδικητικούς στόχους, οι δε της ΠΑΣΚ γιατί θεωρούσαν άκαιρη αυτή την περίοδο και ότι θα ήταν καλύτερα μια απεργία την οποία θα αποφάσιζε το Συνέδριο και θα εκδηλώνονταν το καλοκαίρι.

Από το ξεκίνημα της λοιπόν η απεργία, είχε ένα ουσιαστικό πρόβλημα, την αρνητική στάση της ΔΑΚΕ και την μη ουσιαστική στήριξη της ΠΑΣΚ. Η απεργία δηλαδή στηρίχθηκε και αποφασίστηκε μόνο από τις δυνάμεις της αριστεράς.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Τα αιτήματα, που από κοινού στήριξαν, αυτοί που ψήφισαν την 48ωρη απεργία τις 5-6 ΑΠΡΙΛΗ, ήταν τα παρακάτω:

1. Κλαδικές αυξήσεις, για την αναπλήρωση του εισοδήματος, πέρα από την εισοδηματική πολιτική λιτότητας του 3% (1-1,2%).
2. Καθιέρωση των Βαρέων και στο με σχέση εργασίας Δημοσίου Δικαίου προσωπικό, τουλάχιστον των ειδικοτήτων που περιλαμβάνει η λίστα του ΙΚΑ για τις αντίστοιχες ειδικότητες των με Αορίστου χρόνου Ιδιωτικού Δικαίου συναδέλφους μας. Επιπλέον η ένταξη στα ΒΑΡΕΑ να μην συνοδεύεται με κανένα πρόσθετο ασφάλιστρο(χαράτσι) και να μη μειώνει τις συντάξιμες αποδοχές, για να μην λειτουργήσει αποτρεπτικά για όσους επιλέξουν να ενταχθούν.
3. Επέκταση της ΣΣΕ του κλάδου(των με σχέση εργασίας Αορίστου χρόνου) και για τους εργαζόμενους στις Δημοτικές Επιχειρήσεις.
4. Ενιαία σχέση εργασίας για όλους τους εργαζόμενους στους ΟΤΑ.

Τα παραπάνω αιτήματα, αποτέλεσαν τις συγκεκριμένες διεκδικήσεις της απεργίας που ξεκίνησε. Ήταν αιτήματα που απαντούσαν στην κυβερνητική πολιτική, αλλά παράλληλα ήταν και σε ευθεία αντίθεση με τις γενικότερες επιλογές Κυβέρνησης και Ε.Ε. Τα παραπάνω αιτήματα, ξεπερνούσαν τα στενά όρια του κλάδου και έθεταν συνολικά για όλους τους εργαζόμενους κομβικά ζητήματα για λύση.

Η ΠΡΩΤΗ 48ΩΡΗ 5-6 ΑΠΡΙΛΗ

Πραγματοποιήθηκε, με σημαντική επιτυχία, όπως και η συγκέντρωση και η πορεία που ακολούθησε στο Υπουργείο Εσωτερικών. Η συνάντηση υπήρξε άκαρπη γιατί η κυβέρνηση έμεινε αδιάλλακτη στις απόψεις της, υποσχόμενη κάποιες λύσεις στο αόριστο μέλλον.

Η ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ 6 ΑΠΡΙΛΗ

Στην προγραμματισμένη συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου, την δεύτερη ημέρα της απεργίας, ΠΕΜΠΤΗ 6 ΑΠΡΙΛΗ, οι προτάσεις που κατατέθηκαν ήταν οι παρακάτω:

- Η ΔΑΚΕ, πρότεινε κλείσιμο της κινητοποίησης γιατί θεωρούσε ότι τα αιτήματα της απεργίας έγιναν γνωστά(λες και απεργούσαμε για να γνωρίσει η κυβέρνηση τα αιτήματα μας).
- Η ΠΑΣΚΕ, πρότεινε μια 24ωρη Απεργία για τις 7 ΑΠΡΙΛΗ, με αποχή το Σαββατοκύριακο 8-9 ΑΡΙΛΗ και εξουσιοδότηση στην Ε.Ε. για κλιμάκωση αν δεν υπάρξουν εξελίξεις.
- Το ΠΑΜΕ(ΔΑΣ), πρότεινε μια 24ωρη για τις 7 ΑΠΡΙΛΗ και άλλη μία για τις 13 ΑΠΡΙΛΗ.
- Οι Αγωνιστικές Κινήσεις-Συσπειρώσεις, προτείναμε 24ωρη για 7 ΑΠΡΙΛΗ, αποχή Σαββατοκύριακο, νέα 48ωρη ΔΕΥΤΕΡΑ-ΤΡΙΤΗ 10 -11 ΑΠΡΙΛΗ και παραπέρα κλιμάκωση, αν δεν έχουμε θετικές απαντήσεις στα αιτήματα της απεργίας.
- Την ίδια πρόταση κατέθεσε και η ΑΣΚ.

Τελικά στην ψηφοφορία που ακολούθησε, αποφασίστηκε : 24ωρη για 7 ΑΠΡΙΛΗ, Αποχή το Σαββατοκύριακο, Πανελλαδική σύσκεψη σωματείων την Κυριακή 9 ΑΠΡΙΛΗ και νέα συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου την ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΑΠΡΙΛΗ για κλιμάκωση της.

Την παραπάνω πρόταση ψήφισαν η ΠΑΣΚ, οι Αγωνιστικές Κινήσεις-Συσπειρώσεις και η ΑΣΚ. Η ΔΑΚΕ πρότεινε αναστολή για 48 ώρες και το ΠΑΜΕ(ΔΑΣ), την πρόταση του(2 24ωρες για 7 και 13 ΑΠΡΙΛΗ).

ΟΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ 7-8 ΑΠΡΙΛΗ

Την ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΑΠΡΙΛΗ, έγιναν δεκάδες συνελεύσεις-συγκεντρώσεις αλλά και συνεδριάσεις Δ.Σ. σωματείων Πανελλαδικά, για να εκτιμήσουν την κατάσταση και να πάρουν αποφάσεις για την συνέχιση των κινητοποιήσεων.

Παράλληλα έγιναν και διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση, οι οποίες για μια άλλη φορά, απόβηκαν άκαρπες. Μάλιστα σε αυτές τις διαπραγματεύσεις διαφάνηκαν και οι προθέσεις της κυβέρνησης για το τι εννοούσε ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΑ ΒΑΡΕΑ.

Ο αρμόδιος υφυπουργός κ. ΝΑΚΟΣ σε ένα παραλήρημα του, ξεκαθάρισε ότι η κυβέρνηση αποκλείει σειρά ειδικοτήτων(οικοδόμους-οδηγούς αποριματοφόρων κ.ά.) από την προοπτική ένταξης στα Βαρέα. Ακόμα διαφάνηκαν και οι προθέσεις της κυβέρνησης για την μη επέκταση της ΣΣΕ για τους εργαζόμενους στις Δημοτικές επιχειρήσεις, αλλά και η αόριστη υπόσχεση ..ότι θα μελετήσει το θέμα της κλαδικής αύξησης.

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΑ ΚΛΕΙΣΕΙ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 8 ΑΠΡΙΛΗ

Το ΣΑΒΑΤΟ 8 ΑΠΡΙΛΗ (το βράδυ), έγινε προσπάθεια συνεδρίασης της Ε.Ε. της Ομοσπονδίας, με πρωτοβουλία του προέδρου της, με πρόταση που κατατέθηκε να κλείσει η απεργία. Πρόταση που τελικά δεν συγκέντρωσε την απαραίτητη πλειοψηφία (5-5). Την πρόταση για το κλείσιμο ψήφισαν 3 συνάδελφοι της ΠΑΣΚ (1 απουσίαζε) και 2 της ΔΑΚΕ. Για συνέχιση ψήφισαν 3 συν. Της ΔΑΣ(ΠΑΜΕ), 1 της ΑΣΚ και 1 των Αγωνιστικών Κινήσεων-Συσπειρώσεων.

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΑΠΡΙΛΗ ΠΡΩΙ -Η ΣΥΣΚΕΨΗ ΤΩΝ Δ.Σ. ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Την Κυριακή το πρωί 10 π.μ., ξεκίνησε η προγραμματισμένη σύσκεψη των σωματείων, η οποία και τελικά ανέτρεψε την προσπάθεια που υπήρξε το προηγούμενο βράδυ, για κλείσιμο της κινητοποίησης. Η συντριπτική πλειοψηφία των σωματείων που συμμετείχαν στην σύσκεψη, παρά τα όποια προβλήματα υπήρξαν και στα οποία αναφέρθηκαν, απαίτησαν την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων μεταφέροντας την γνώμη των μελών τους. Χαρακτηριστικό της σύσκεψης ήταν ότι ανεξάρτητα από παραταξιακή ένταξη, τα σωματεία με ομοθυμία πρότειναν την συνέχιση της απεργίας και παράλληλα απαίτησαν να παρθούν μέτρα περιφρούρησης της σε χώρους που υπήρχαν προβλήματα και στις χωματερές, γιατί από δω και πέρα τα πράγματα θα αγρίευαν από μεριά της κυβέρνησης και των μηχανισμών της.

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΑΠΡΙΛΗ Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ ΤΗΣ ΠΟΕ-ΟΤΑ

_Οι αποφάσεις και η στάση των παρατάξεων

Η αντίδραση της κυβέρνησης(κατάληψη της χωματερής-συλλήψεις)

ΟΙ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

Συγκεντρώσεις πορεία στο ΥΠΕΣΣΔΑ - 4ωρη στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ

Η ΚΑΤΑΛΗΞΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

- Η απεργία μας έκλεισε, τα ξημερώματα του ΣΑΒΑΤΟΥ 15 ΑΠΡΙΛΗ, γιατί συνάντησε την αδιαλλαξία της κυβέρνησης και μια πρωτοφανή επίθεση των μηχανισμών της, με τις καταλήψεις των ΧΥΤΑ(Αθήνα και ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗ), τις συλλήψεις, τα ΜΑΤ και τα δακρυγόνα.
- Η απεργία δεν μπόρεσε να ολοκληρώσει τους στόχους της γιατί υπήρξαν δυνάμεις μέσα στον κλάδο που όχι απλά την υπονόμισαν, αλλά έδρασαν ανοιχτά απεργοσπαστικά.
- Με την ηγεσία της ΔΑΚΕ ταυτισμένη πλήρως και υποταγμένη με όσα έλεγε η κυβέρνηση και έκαναν οι μηχανισμοί της,

- με δηλώσεις-κάλεσμα στα σωματεία να κλείσουν την απεργία,

- με απειλές, σε όσους προσπαθήσουν να περιφρουρήσουν την απεργία στο Δ.ΑΘΗΝΑΣ, ότι θα συλλαμβάνονται, με εντολή του επικεφαλής της ΔΑΚΕ,

- αλλά και τις δημόσιες δηλώσεις της ηγεσίας της ΔΑΚΕ, στα ΜΜΕ, που αποκαλούσε τα σωματεία και τους συνδικαλιστές που ήθελαν κλιμάκωση της κινητοποίησης, ως 50 επαγγελματίες επαναστάτες που επιβάλλουν τη γνώμη τους!!!!

Ο κυβερνητικός συνδικαλισμός, με αυτή την απεργία έκανε ένα παραπάνω βήμα, πέρα από τα να προωθεί πολιτικά τις αντιδραστικές τομές και αναδιαρθρώσεις στα σωματεία και να ποδηγετεί το συνδικαλιστικό κίνημα, έδρασε ανοιχτά απεργοσπαστικά αλλά και σαν μηχανισμός καταστολής των κινητοποιήσεων του κλάδου.

Από την έναρξη, μέχρι το κλείσιμο των κινητοποιήσεων έμοιαζε σαν ένα ξένο σώμα, το οποίο μάλιστα με διάφορες προτάσεις, επεδίωκε το σπάσιμο της απεργίας (με την αρχική άρνηση της, είτε με την προβοκατόρικη πρόταση περί αναστολής για 48 ώρες και μετά να πάμε γιαεπαναλαμβανόμενες 48ωρες, κ.λ.π.)

Βέβαια όλα τα παραπάνω έχουν να κάνουν με την ηγεσία της ΔΑΚΕ στην Ομοσπονδία και δεν αφορούν συνδικαλιστές της σε πρωτοβάθμια σωματεία που συμμετείχαν και έδωσαν μάχη για την επιτυχία της απεργίας.

- Με την ηγεσία της ΠΑΣΚ, με το ένα πόδι έξω και με το άλλο μέσα στην απεργία, δημιουργήθηκαν προβλήματα αποφασιστικότητας, πίστης για τη νίκη, αλλά και μιας ξεκάθαρης στάσης πάνω στο διεκδικητικό πλαίσιο της απεργίας.

-στην έναρξη των κινητοποιήσεων η ηγεσία της ΠΑΣΚ, δεν ψήφισε την απεργία και πρότεινε να αποφασίσει το Συνέδριο την μορφή για μετά το καλοκαίρι. Στην πορεία μπήκε δειλά στην απεργία και αμέσως μετά τις πρώτες αόριστες υποσχέσεις της κυβέρνησης(8-4-06) το μετάνιωσε και προσπάθησε να κλείσει την απεργία βράδυ Σαββατου.

Η αταλάντευτη στάση των σωματείων την Κυριακή 9-4, την υποχρέωσε να συνταχθεί με αυτούς που πρότειναν συνέχιση, αλλά και πάλι με τον τρόπο που κλιμακώθηκαν (24ωρες που θα αποφασίζονταν κάθε μεσημέρι), δημιουργούσαν προβλήματα στους απεργούς και τα σωματεία.

Τέλος ο τρόπος που έκλεισε με δική της κύρια ευθύνη, η απεργία, ήταν χαρακτηριστικός της στάσης της ηγεσίας της ΠΑΣΚ. Στην αρχή της συνεδρίασης πρότεινε το κλείσιμο της κινητοποίησης και έκανε έκκληση σε όλους να κλείσει από κοινού η απεργία.

Μετά τις προτάσεις που ακολούθησαν, από τις άλλες δυνάμεις, άλλαξε στάση(γιατί δεν ήθελε να χρεωθεί το κλείσιμο της απεργίας μαζί με τη ΔΑΚΕ) και πρότεινε!!!! Επαναλαμβανόμενες 48ωρες από Μ.ΔΕΥΤΕΡΑ με μοναδικό αίτημα την αύξηση των 55 ευρώ που έδινε η κυβέρνηση, αφήνοντας στην άκρη τα άλλα αιτήματα της απεργίας. Πρόταση που ήταν τυχοδιωκτική και επικίνδυνη στη συγκεκριμένη φάση της απεργίας, αλλά πίστευε ότι θα την βγάλει από τα αδιέξοδα της, χωρίς να κρατήσει μια στάση συνέπειας και ευθύνης απέναντι στους χιλιάδες απεργούς του κλάδου.

Η ΠΑΣΚ, θέλοντας να πετάξει από πάνω της το προηγούμενο κλείσιμο (μαζί με την ΔΑΚΕ), της 11ήμερης απεργίας του 2003, μπήκε στην πορεία χωρίς να πιστέψει ότι η απεργία μπορεί να νικήσει. Καθόριζε σε μεγάλο βαθμό και «εκβίαζε» κάθε φορά τον τρόπο κλιμάκωσης, μιας και διαθέτει μια σημαντική δύναμη στον κλάδο.

- Η απεργία δεν μπόρεσε λάχει νικηφόρα αποτελέσματα, γιατί και βασικές δυνάμεις στον κλάδο (ΠΑΜΕ-ΔΑΣ), που θέλουν να έχουν ταξική αναφορά, δεν πίστεψαν στις δυνατότητες του κλάδου και είδαν την απεργία αντιπαραθετικά με τους κεντρικούς σχεδιασμούς του ΠΑΜΕ.

Όλη τους η αγωνία στη διάρκεια της απεργίας ήταν αν θα υπάρξει απεργία και τις 13 ΑΠΡΙΛΗ, που ορισμένες Ομοσπονδίες και σωματεία τους, είχαν προκηρύξει 24ωρη απεργία. Γι' αυτό στην πρώτη απόφαση για κλιμάκωση, πρότειναν μια 24ωρη για 7 ΑΠΡΙΛΗ και άλλη μία για 13 ΑΠΡΙΛΗ(λές και θα ήταν εύκολο να μπαίνει και να βγαίνει ο κλάδος στην απεργία με βάση τον δικό τους σχεδιασμό).

Στην συνέχεια και στην πιο καθοριστική εξέλιξη για την απεργία, άρχισαν να αλλάζουν το απεργιακό πλαίσιο(των 4 αιτημάτων, που από κοινού είχαν ψηφίσει στην έναρξη) με ένα γενικό πλαίσιο, για να βρουν αφορμή... για διαφωνία, να κάνουν τη μεγάλη έξοδο.

Το πιο χαρακτηριστικό για τη στάση τους ήταν και η πρόταση που κατέθεσαν και ψήφισαν με το κλείσιμο της απεργίας(το ΣΑΒΑΤΟ 15-4-06): Αλλαγή του πλαισίου και μια 24ωρη την Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ. Και από κει και πέρα έχει...ο παντοδύναμος.....

Το σοβαρό ζήτημα με τις δυνάμεις της ΔΑΣ(ΠΑΜΕ), είναι ότι είναι εγκλωβισμένες σε μια κομματικοκεντρική λογική ενός γενικότερου σχεδιασμού τους, χωρίς να παίρνουν υπόψη τα γεγονότα που ξεσπάνε-εξελίσσονται αλλά και τις ιδιομορφίες και τις διαθέσεις του κλάδου.

Με την άποψη ότι τίποτα δεν μπορεί να γίνει, αν δεν αλλάξουν οι συσχετισμοί(ψηφίστε μας ..για να δείτε καλύτερες μέρες..), κίνημα νικηφόρο και αποτελεσματικό δεν μπορεί να υπάρξει.

Οι απόψεις ακόμα ότι ..όποιος δεν είναι μαζί μας.. είναι με τον εχθρό , οδηγούν σε έναν άκρατο σεχταρισμό-καχυποψία, απέναντι σε όλους τους άλλους.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ούτε μία Ομοσπονδία τους ούτε ένα σωματείο από άλλο χώρο δεν έβγαλε τυπικά ένα ψήφισμα συμπαράστασης και αλληλεγγύης. Το μόνο που κατατέθηκε, ήταν ένα ψήφισμα των υποψήφιων Νομαρχών και Δημάρχων τους στην ΑΤΤΙΚΗ, που και αυτό τελικά μας καλούσε να τους ψηφίσουμε.

Εμείς, με τις λίγες δυνάμεις που διαθέτουμε, δώσαμε τον καλύτερο εαυτό μας για την επιτυχία της απεργίας. Συμβάλλαμε καθοριστικά στην διαμόρφωση του απεργιακού πλαισίου, στο άνοιγμα και την κλιμάκωση της απεργίας, αλλά και στην προοπτική συνέχισης της για να έχει νικηφόρα κατάληξη.

ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ & ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1. Περίοδος που εκδηλώθηκε η απεργία

(μετά την υπογραφή της 2χρονης συμφωνίας ΣΕΒ-ΓΣΕΕ)

- Σε μια περίοδο που άνοιγε το ζήτημα «υπογραφής ΣΣΕ» στις ΔΕΚΟ, με το άρθρο 14 του νόμου για τις ΔΕΚΟ, που βάζει στον γύψο τις συλλογικές διαπραγματεύσεις καταργώντας τις ΣΣΕ.

- Σε μια περίοδο που η κυβέρνηση ανοίγει το ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ και μέσα στους στόχους της, είναι ο ...αποχαρακτηρισμός επαγγελματιών από τα ΒΑΡΕΑ.

2. Η ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αστυνομία-ΜΑΤ-Ασφάλεια

Δικαιοσύνη

ΔΗΜΑΡΧΟΙ-κουκουλοφόροι

3. Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Μεταξύ μας και με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα

Συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι αυτή η απεργία ανησύχησε πολλούς, ταρακούνησε λιμνάζοντα νερά και θορύβησε πρώτα και πάνω απ' όλα την κυβέρνηση.

Η απεργία ,όμως είχε και συγκεκριμένα όρια που έθετε η έλλειψη συντονισμού και στήριξης από το υπόλοιπο συνδικαλιστικό κίνημα,

Αλλά και όρια που έθεσαν και οι πολιτικές δυνάμεις.

Από τα μέσα της απεργίας ο ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ άρχισε να μιλάει για υποκινούμενη πολιτική απεργία με διπλό στόχο,

από τη μια έδινε μήνυμα στους νεοδημοκράτες ότι τέρμα η συμμετοχή στην απεργία γιατί χτυπιέται η κυβέρνηση , μήνυμα που έλαβε η ηγεσία της ΔΑΚΕ στον κλάδο και έβγαλε την ανακοίνωση-κάλεσμα για απεργοσπασία και σταμάτημα της απεργίας,

αλλά και μήνυμα στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, ότι αν δεν μαζέψεις τους δικούς σου, θα τα ρίξουμε όλα, μέσα στην ΕΒΔΟΜΑΔΑ του ΠΑΣΧΑ, στο ΠΑΣΟΚ.

Φάνηκε ότι και οι 2 ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ.

Εντύπωση προκαλεί και η στάση άλλων δυνάμεων, που δεν στήριξαν πολιτικά την απεργία

Η απεργία αυτή είχε φίλους